

Bài Đọc I : St 1: 1 - 2, 2

LỄ VỌNG PHỤC SINH 2026

Bài trích sách Sáng thế.

Lúc khởi đầu, Thiên Chúa sáng tạo trời đất. Đất còn trống rỗng, chưa có hình dạng, bóng tối bao trùm vực thẳm, và thần khí Thiên Chúa bay lượn trên mặt nước.

Thiên Chúa phán : “Phải có ánh sáng.” Liền có ánh sáng. Thiên Chúa thấy rằng ánh sáng tốt đẹp. Thiên Chúa phân rẽ ánh sáng và bóng tối. Thiên Chúa gọi ánh sáng là “ngày”, bóng tối là “đêm”. Qua một buổi chiều và một buổi sáng : đó là ngày thứ nhất.

Thiên Chúa phán : “Phải có một cái vòm ở giữa khối nước, để phân rẽ nước với nước.” Thiên Chúa làm ra cái vòm đó và phân rẽ nước phía dưới vòm với nước phía trên. Liền có như vậy. Thiên Chúa gọi vòm đó là “trời”. Qua một buổi chiều và một buổi sáng : đó là ngày thứ hai.

Thiên Chúa phán : “Nước phía dưới trời phải tụ lại một nơi, để chỗ cạn lộ ra.” Liền có như vậy. Thiên Chúa gọi chỗ cạn là “đất”, khối nước tụ lại là “biển”. Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp.

Thiên Chúa phán : “Đất phải sinh thảo mộc xanh tươi, cỏ mang hạt giống, và cây trên mặt đất có trái, ra trái tùy theo loại, trong có hạt giống.” Liền có như vậy. Đất trở sinh thảo mộc, cỏ mang hạt giống tùy theo loại, và cây ra trái, trong trái có hạt giống tùy theo loại. Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp. Qua một buổi chiều và một buổi sáng : đó là ngày thứ ba.

Thiên Chúa phán : “Phải có những vầng sáng trên vòm trời, để phân rẽ ngày với đêm, để làm dấu chỉ xác định các đại lễ, ngày và năm. Đó sẽ là những vầng sáng trên vòm trời để chiếu soi mặt đất.” Liền có như vậy. Thiên Chúa làm ra hai vầng sáng lớn : vầng sáng lớn hơn để điều khiển ngày, vầng sáng nhỏ hơn để điều khiển đêm ; Người cũng làm ra các ngôi sao. Thiên Chúa đặt các vầng sáng trên vòm trời để chiếu soi mặt đất, để điều khiển ngày và đêm, và để phân rẽ ánh sáng với bóng tối. Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp. Qua một buổi chiều và một buổi sáng : đó là ngày thứ tư.

Thiên Chúa phán : “Nước phải sinh ra đầy dẫy những sinh vật lúc nhúc, và loài chim phải bay lượn trên mặt đất, dưới vòm trời.”²¹ Thiên Chúa sáng tạo các thủy quái khổng lồ, cùng mọi sinh vật vẫy vùng lúc nhúc dưới nước tùy theo loại, và mọi giống chim bay tùy theo loại. Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp. Thiên Chúa chúc phúc cho chúng rằng : “Hãy sinh sôi nảy nở thật nhiều, cho đầy biển ; và chim phải sinh sản cho nhiều trên mặt đất.” Qua một buổi chiều và một buổi sáng : đó là ngày thứ năm.

Thiên Chúa phán : “Đất phải sinh ra các sinh vật tùy theo loại : gia súc, loài bò sát và dã thú tùy theo loại.” Liền có như vậy. Thiên Chúa làm ra dã thú tùy theo loại, gia súc tùy theo loại, và loài bò sát dưới đất tùy theo loại. Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp.

Thiên Chúa phán : “Chúng ta hãy làm ra con người theo hình ảnh chúng ta, giống như chúng ta, để con người làm bá chủ cá biển, chim trời, gia súc, dã thú, tất cả mặt đất và mọi giống vật bò dưới đất.”

Thiên Chúa sáng tạo con người theo hình ảnh mình,
Thiên Chúa sáng tạo con người theo hình ảnh Thiên Chúa,
Thiên Chúa sáng tạo con người có nam có nữ.

Thiên Chúa ban phúc lành cho họ, và Thiên Chúa phán với họ : “Hãy sinh sôi nảy nở thật nhiều, cho đầy mặt đất, và thống trị mặt đất. Hãy làm bá chủ cá biển, chim trời, và mọi giống vật bò trên mặt đất.” Thiên Chúa phán : “Đây Ta ban cho các ngươi mọi thứ cỏ mang hạt giống trên khắp mặt đất, và mọi thứ cây có trái mang hạt giống, để làm lương thực cho các ngươi. Còn đối với mọi dã thú, chim trời và mọi vật bò dưới đất mà có sinh khí, thì Ta ban cho chúng mọi thứ cỏ xanh tươi để làm lương thực.” Liền có như vậy. Thiên Chúa thấy mọi sự Người đã làm ra quả là rất tốt đẹp ! Qua một buổi chiều và một buổi sáng : đó là ngày thứ sáu.

Thế là trời đất cùng với mọi thành phần đã hoàn tất. Ngày thứ bảy, Thiên Chúa đã hoàn thành công việc Người làm. Khi làm xong mọi công việc của Người, ngày thứ bảy, Thiên Chúa nghỉ ngơi.
Đó là Lời Chúa.

Đáp ca :Tv 103:1-2a.5-6.10 và 12.13-14a.24 và 35c

Đ.Lạy Chúa, xin gửi Thần Khí tới và Ngài sẽ đổi mới mặt đất này.

1.Chúc tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi ! Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ,
Chúa muôn trùng cao cả !

Áo Ngài mặc : toàn oai phong lẫm liệt,^{2a} cẩm bào Ngài khoác : muôn vạn ánh hào quang.

Đ.Lạy Chúa, xin gửi Thần Khí tới và Ngài sẽ đổi mới mặt đất này.

2.Chúa lập địa cầu trên nền vững,khôn chuyển lay muôn thuở muôn đời
!⁶Áo vực thăm choàng lên trái đất,
khởi nước nguồn tụ lại đỉnh non cao.

Đ.Lạy Chúa, xin gửi Thần Khí tới và Ngài sẽ đổi mới mặt đất này.

3.Chúa khơi nguồn : suối tuôn thác đổ,giữa núi đồi, lượn khúc quanh co.¹²Bên dòng suối, chim trời làm tổ,dưới lá cành cất giọng líu lo.

Đ.Lạy Chúa, xin gửi Thần Khí tới và Ngài sẽ đổi mới mặt đất này.

3.Từ cao thăm, Chúa đổ mưa xuống núi,đất chứa chan phúc lộc của Ngài.^{14a}Ngài khiến mọc cỏ xanh nuôi sống đàn gia súc, làm tốt tươi thảo mộc cho người thể hưởng dùng.

Đ.Lạy Chúa, xin gửi Thần Khí tới và Ngài sẽ đổi mới mặt đất này.

4.Công trình Ngài, lạy Chúa, quả thiên hình vạn trạng !
Chúa hoàn thành tất cả thật khôn ngoan,những loài Chúa dựng nên lan tràn mặt đất.^{35c} Chúc tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi !

Đ.Lạy Chúa, xin gửi Thần Khí tới và Ngài sẽ đổi mới mặt đất này.

Bài đọc II :St 22: 1-18

LỄ VỌNG PHỤC SINH 2026

Bài trích sách Sáng thế.

Hồi đó, Thiên Chúa thử lòng ông Áp-ra-ham. Người gọi ông : “Áp-ra-ham !” Ông thưa : “Dạ, con đây !” Người phán : “Hãy đem con của ngươi, đưa con một yêu dấu của ngươi là I-xa-ác, hãy đi đến xứ Mô-ri-gia mà dâng nó làm lễ toàn thiêu ở đấy, trên một ngọn núi Ta sẽ chỉ cho.”

Sáng hôm sau, ông Áp-ra-ham dậy sớm, thắng lừa, đem theo hai đầy tớ và con ông là I-xa-ác, ông bỏ củi dùng để đốt lễ toàn thiêu, rồi lên đường đi tới nơi Thiên Chúa bảo. Sang ngày thứ ba, ông Áp-ra-ham ngược mắt lên, thấy nơi đó ở đằng xa. Ông Áp-ra-ham bảo đầy tớ : “Các anh ở lại đây với con lừa, còn cha con tôi đi lên tận đằng kia ; chúng tôi làm việc thờ phượng, rồi sẽ trở lại với các anh.”

Ông Áp-ra-ham lấy củi dùng để đốt lễ toàn thiêu, đặt lên vai I-xa-ác, con ông. Ông cầm lửa và dao trong tay, rồi cả hai cùng đi. I-xa-ác thưa với cha là ông Áp-ra-ham : “Cha !” Ông Áp-ra-ham đáp : “Cha đây con !” Cậu nói : “Có lửa, có củi đây, còn chiên để làm lễ toàn thiêu đâu ?” Ông Áp-ra-ham đáp : “Chiên làm lễ toàn thiêu, chính Thiên Chúa sẽ liệu, con ạ.” Rồi cả hai cùng đi.

Tới nơi Thiên Chúa đã chỉ, ông Áp-ra-ham dựng bàn thờ tại đó, xếp củi lên, trói I-xa-ác con ông lại, và đặt lên bàn thờ, trên đống củi. Rồi ông Áp-ra-ham đưa tay ra cầm lấy dao để sát tế con mình.

Nhưng sứ thần của Đức Chúa từ trời gọi ông : “Áp-ra-ham ! Áp-ra-ham !” Ông thưa : “Dạ, con đây !” Người nói : “Đừng

giơ tay hại đứa trẻ, đừng làm gì nó ! Bây giờ Ta biết ngươi là kẻ kính sợ Thiên Chúa : đối với Ta, con của ngươi, con một của ngươi, ngươi cũng chẳng tiếc!” Ông Áp-ra-ham ngược mắt lên nhìn, thì thấy phía sau có con cừu đực bị mắc sừng trong bụi cây. Ông Áp-ra-ham liền đi bắt con cừu ấy mà dâng làm lễ toàn thiêu thay cho con mình. Ông Áp-ra-ham đặt tên cho nơi này là “Đức Chúa sẽ liệu.” Bởi đó, bây giờ có câu : “Trên núi Đức Chúa sẽ liệu.”

Sứ thần của Đức Chúa từ trời gọi ông Áp-ra-ham một lần nữa và nói : “Đây là sấm ngôn của Đức Chúa, Ta lấy chính danh Ta mà thề : bởi vì ngươi đã làm điều đó, đã không tiếc con của ngươi, con một của ngươi, nên Ta sẽ thi ân giáng phúc cho ngươi, sẽ làm cho dòng dõi ngươi nên đông, nên nhiều như sao trên bầu trời, như cát ngoài bãi biển. Dòng dõi ngươi sẽ chiếm được thành trì của địch. Mọi dân tộc trên mặt đất sẽ cầu chúc cho nhau được phúc như dòng dõi ngươi, chính bởi vì ngươi đã vâng lời Ta.”

Đó là Lời Chúa

Đáp ca : Tv 15: 5 v à 8.9-10. 11

Đ. Lạy Chúa Trời, xin giữ gìn con, vì bên Ngài, con đang ẩn náu.

1. Lạy Chúa, Chúa là phần sản nghiệp con được hưởng,
là chén phúc lộc dành cho con ;
số mạng con, chính Ngài nắm giữ.⁸ Con luôn nhớ có Ngài trước
mặt, được Ngài ở bên, chẳng nao núng bao giờ.

Đ. Lạy Chúa Trời, xin giữ gìn con, vì bên Ngài, con đang ẩn náu.

2. Vì thế, tâm hồn con mừng rỡ, và lòng dạ hân hoan,
thân xác con cũng nghỉ ngơi an toàn.¹⁰ Vì Chúa chẳng đành bỏ
mặc con trong cõi âm ty,
không để kẻ hiểu trung này hư nát trong phần mộ.

Đ. Lạy Chúa Trời, xin giữ gìn con, vì bên Ngài, con đang ẩn náu.

3. Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống :
trước Thánh Nhan, ôi vui sướng tràn trề,
ở bên Ngài, hoan lạc chẳng hề vơi !

Đ. Lạy Chúa Trời, xin giữ gìn con, vì bên Ngài, con đang ẩn náu.

Bài Đọc III: Xh 14: 15 - 15, 1a
LỄ VỌNG PHỤC SINH 2026

Bài trích sách Xuất hành.

Khi ấy, con cái Ít-ra-en thấy người Ai-cập tiến đến sau lưng, thì kinh hãi, liền lớn tiếng kêu cầu Đức Chúa. Đức Chúa phán với ông Mô-sê : “Có gì mà phải kêu cứu Ta ? Hãy bảo con cái Ít-ra-en cứ nhổ trại. Phần người, cầm gậy lên, giơ tay trên mặt biển, rẽ nước ra cho có lối đi khô ráo ngay giữa lòng biển, để con cái Ít-ra-en đi vào. Còn Ta, Ta sẽ làm cho lòng người Ai-cập ra chai đá. Chúng sẽ tiến vào theo sau các người. Bấy giờ Ta sẽ được vẻ vang hiển hách khi đánh bại Pha-ra-ô cùng toàn thể quân lực, chiến xa và kỵ binh của vua ấy. Người Ai-cập sẽ biết rằng chính Ta là Đức Chúa, khi Ta được vẻ vang hiển hách vì đã đánh bại Pha-ra-ô cùng chiến xa và kỵ binh của vua ấy.”

Thiên sứ của Thiên Chúa đang đi trước hàng ngũ Ít-ra-en, lại rời chỗ mà xuống đi đằng sau họ. Cột mây bỏ phía trước mà đứng về phía sau, chen vào giữa hàng ngũ Ai-cập và hàng ngũ Ít-ra-en. Bên kia, mây toả mịt mù, bên này, mây lại sáng soi đêm tối, khiến cho hai bên suốt đêm không xấp lại gần nhau được. Ông Mô-sê giơ tay trên mặt biển, Đức Chúa cho một cơn gió đông thổi mạnh suốt đêm, dòn biển lại, khiến biển hoá thành đất khô cạn. Nước rẽ ra, và con cái Ít-ra-en đi vào giữa lòng biển khô cạn, nước sừng sững như tường thành hai bên tả hữu. Quân Ai-cập đuổi theo ; toàn thể chiến mã, chiến xa và kỵ binh của Pha-ra-ô tiến vào giữa lòng biển, đằng sau dân Ít-ra-en. Vào lúc gần sáng, từ cột lửa và mây, Đức Chúa nhìn xuống hàng ngũ Ai-cập, Người gây rối loạn trong hàng ngũ chúng. Người làm cho chiến xa kẹt bánh, khiến chúng phải vấp

và mới di chuyển nổi. Quân Ai-cập bảo nhau : “Ta phải trốn bọn Ít-ra-en, vì Đức Chúa chiến đấu chống lại người Ai-cập để giúp họ.” Đức Chúa phán với ông Mô-sê : “Hãy giơ tay trên mặt biển, nước sẽ ập xuống trên quân Ai-cập cùng với chiến xa và kỵ binh của chúng.” Ông Mô-sê giơ tay trên mặt biển, và biển ập lại như cũ, vào lúc tảng sáng. Quân Ai-cập đang chạy trốn thì gặp nước biển, Đức Chúa xô ngã quân Ai-cập giữa lòng biển. Nước ập xuống, vùi lấp chiến xa và kỵ binh, vùi lấp toàn thể quân lực của Pha-ra-ô đã theo dân Ít-ra-en đi vào lòng biển. Không một tên nào sống sót. Còn con cái Ít-ra-en đã đi giữa lòng biển khô cạn, nước sừng sững như tường thành hai bên tả hữu. Ngày đó, Đức Chúa đã cứu Ít-ra-en khỏi tay quân Ai-cập. Ít-ra-en thấy quân Ai-cập phơi thây trên bờ biển. Ít-ra-en thấy Đức Chúa đã ra tay hùng mạnh đánh quân Ai-cập. Toàn dân kính sợ Đức Chúa, tin vào Đức Chúa, tin vào ông Mô-sê, tôi trung của Người.

Bây giờ ông Mô-sê cùng với con cái Ít-ra-en hát mừng Đức Chúa bài ca sau đây. Họ ca rằng :

(Không đọc câu: Đó là lời Chúa).

Đáp Ca: Xh 15: 1-2. 3-4. 5-6. 17-18

Đ. Nào ta hát mừng Chúa, Đấng cao cả uy hùng.

1. Tôi xin hát mừng Chúa, \ Đấng cao cả uy hùng :
Kỵ binh cùng chiến mã, Người xô xuống đại dương.² Chúa là sức
mạnh tôi, là Đấng tôi ca ngợi,
chính Người cứu độ tôi.

Người là Chúa tôi thờ, xin dâng lời vinh chúc,
Người là Chúa tổ tiên, xin mừng câu tán tụng.

Đ. Nào ta hát mừng Chúa, Đấng cao cả uy hùng.

2. Người là trang chiến binh,
danh Người là “Đức Chúa !”⁴ Xa mã Pha-ra-ô,
Người xô xuống lòng biển, tướng dũng với binh hùng
chết chìm trong Biển Sậy.

Đ. Nào ta hát mừng Chúa, Đấng cao cả uy hùng.

3. Vực thăm vùi lấp chúng, chúng chìm xuống nước sâu
chẳng khác nào hòn đá. Lạy Chúa, tay hữu Ngài
đã biểu dương sức mạnh. Tay hữu Ngài, lạy Chúa,
đã nghiền nát địch quân.

Đ. Nào ta hát mừng Chúa, Đấng cao cả uy hùng.

4. Ngài cho dân tiến vào, định cư họ trên núi, núi gia nghiệp của
Ngài.

Lạy Chúa, chính nơi đây Ngài chọn làm chỗ ở,
đây cũng là đền thánh
tự tay Ngài lập nên.¹⁸ Chúa là vua hiển trị
đến muôn thuở muôn đời.

Đ. Nào ta hát mừng Chúa, Đấng cao cả uy hùng.

Bài Đọc IV : Is 55: 1-11

LỄ VỌNG PHỤC SINH 2026

Bài trích sách Tiên Tri I-sai-a.

Đức Chúa phán như sau :

Đến cả đi, hỡi những người đang khát, nước đã sẵn đây !

Dù không có tiền bạc, cứ đến mua mà dùng ;

đến mua rượu mua sữa, không phải trả đồng nào.

Sao lại phí tiền bạc vào của không nuôi sống,

tốn công lao vất vả vào thứ chẳng làm cho chắc dạ no

lòng ?

Hãy chăm chú nghe Ta, thì các ngươi sẽ được ăn ngon,

được thưởng thức cao lương mỹ vị.

Hãy lắng tai và đến với Ta,

hãy nghe thì các ngươi sẽ được sống.

Ta sẽ lập với các ngươi một giao ước vĩnh cửu,

để trọn bề nhân nghĩa với Đa-vít.

Này, Ta đã đặt Đa-vít làm nhân chứng cho các dân,

làm thủ lãnh chỉ huy các nước.

Này, ngươi sẽ chiêu tập một dân tộc ngươi không quen

biết ;

một dân tộc không quen biết ngươi sẽ chạy đến với ngươi,

vì Đức Chúa, Thiên Chúa của ngươi, vì Đức Thánh của Ít-

ra-en

đã làm cho ngươi được vinh hiển.

Hãy tìm Đức Chúa khi Người còn cho gặp,

kêu cầu Người lúc Người ở kề bên.

Kẻ gian ác, hãy bỏ đường lối mình đang theo,

người bất lương, hãy bỏ tư tưởng mình đang có
mà trở về với Đức Chúa -và Người sẽ xót thương-,
về với Thiên Chúa chúng ta, vì Người sẽ rộng lòng tha
thứ.

Thật vậy, tư tưởng của Ta không phải là tư tưởng của các
người,

và đường lối các người không phải là đường lối của Ta
- sấm ngôn của Đức Chúa.

Trời cao hơn đất chùng nào
thì đường lối của Ta cũng cao hơn đường lối các người,
và tư tưởng của Ta cũng cao hơn tư tưởng các người
chùng ấy.

Cũng như mưa với tuyết sa xuống từ trời
không trở về trời nếu chưa thấm xuống đất,
chưa làm cho đất phì nhiêu và đâm chồi nảy lộc,
cho kẻ gieo có hạt giống, cho người đói có bánh ăn,
thì lời Ta cũng vậy, một khi xuất phát từ miệng Ta,
sẽ không trở về với Ta nếu chưa đạt kết quả,
chưa thực hiện ý muốn của Ta,
chưa chu toàn sứ mạng Ta giao phó.

Đó là Lời Chúa

Đáp ca: Is 12: 2-3. 4bcd. 5-6

Đ. Các bạn sẽ vui mừng mức nước tận nguồn ơn cứu độ.

1. Đây chính là Thiên Chúa cứu độ tôi,
tôi tin tưởng và không còn sợ hãi, bởi vì Chúa là sức mạnh tôi,
là Đấng tôi ca ngợi, chính Người cứu độ tôi.³ Các bạn sẽ vui
mừng mức nước tận nguồn ơn cứu độ.

Đ. Các bạn sẽ vui mừng mức nước tận nguồn ơn cứu độ.

2. Hãy tạ ơn Chúa, cầu khẩn danh Người,
vĩ nghiệp của Người, loan báo giữa muôn dân, và nhắc nhở :
danh Người siêu việt.

Đ. Các bạn sẽ vui mừng mức nước tận nguồn ơn cứu độ.

3. Đàn ca lên mừng Chúa,
vì Người đã thực hiện bao kỳ công ;
điều đó, phải cho cả địa cầu được biết.⁶ Dân Xi-on, hãy mừng rỡ
reo hò, vì giữa người, Đức Thánh của Ít-ra-en quả thật là vĩ đại !

Đ. Các bạn sẽ vui mừng mức nước tận nguồn ơn cứu độ.

Bài Đọc V: Ed 36: 16-17a.18-28

LỄ VỌNG PHỤC SINH 2026

Bài trích sách ngôn sứ Ê-dê-ki-en.

Bấy giờ, có lời Đức Chúa phán với tôi rằng : Hỡi con người, con cái nhà Ít-ra-en đang cư ngụ trên đất của chúng, đã làm cho đất ấy ra ô uế vì lối sống và các hành vi của chúng. Ta đã trút xuống trên chúng cơn thịnh nộ của Ta vì máu chúng đã đổ ra trên đất ấy và làm cho đất ấy ra ô uế vì các việc ô uế của chúng. Ta đã tung chúng đi các dân và gieo chúng vào các nước. Ta đã căn cứ vào lối sống và các hành vi của chúng mà xét xử. Chúng đã làm cho danh Ta bị xúc phạm giữa các dân mà chúng đi đến, khiến người ta nói về chúng rằng : “Đó là dân của Đức Chúa, chúng đã phải ra khỏi xứ của Người.” Nhưng Ta ái ngại cho thánh danh Ta đã bị nhà Ít-ra-en xúc phạm giữa các dân mà chúng đi đến. Vì thế, người hãy nói với nhà Ít-ra-en : Đức Chúa là Chúa Thượng phán thế này : Hỡi nhà Ít-ra-en, không phải vì các ngươi mà Ta hành động, mà vì danh thánh của Ta đã bị các ngươi xúc phạm giữa các dân các ngươi đã đi đến. Ta sẽ biểu dương danh thánh thiện vĩ đại của Ta đã bị xúc phạm giữa chư dân, danh mà các ngươi đã xúc phạm ở giữa chúng. Bấy giờ chư dân sẽ nhận biết chính Ta là Đức Chúa -sấm ngôn của Đức Chúa là Chúa Thượng- khi Ta biểu dương sự thánh thiện của Ta nơi các ngươi ngay trước mắt chúng. Bấy giờ, Ta sẽ đem các ngươi ra khỏi các dân tộc, sẽ quy tụ các ngươi lại từ khắp các nước, và sẽ dẫn các ngươi về đất của các ngươi. Rồi Ta sẽ rẫy nước thanh sạch trên các ngươi và các ngươi sẽ được thanh sạch, các ngươi sẽ được sạch mọi ô uế và mọi tà thần. Ta sẽ ban tặng các ngươi một quả tim mới, sẽ đặt thần khí mới vào lòng các ngươi. Ta sẽ bỏ đi quả tim bằng đá khỏi thân mình các ngươi và sẽ ban tặng các ngươi một quả tim bằng thịt. Chính thần trí của Ta, Ta sẽ đặt vào lòng các ngươi, Ta sẽ làm cho các ngươi đi theo thánh chỉ, tuân giữ các phán quyết của Ta và đem ra thi hành. Các ngươi sẽ cư ngụ trong đất Ta đã ban cho tổ tiên các ngươi. Các ngươi sẽ là dân của Ta. Còn Ta, Ta sẽ là Thiên Chúa các ngươi.

Đó là Lời Chúa

Đáp Ca: Tv 41: 3.5bcd ; T 42: 3.4

Đ. Như nai rừng mong mỏi tìm về suối nước trong, hồn con cũng trông mong được gần Ngài, lạy Chúa.

1. Linh hồn con khao khát Chúa Trời,
là Chúa Trời hằng sống.

Bao giờ con được đến vào bệ kiến Tôn Nhan ?

Đ. Như nai rừng mong mỏi tìm về suối nước trong, hồn con cũng trông mong được gần Ngài, lạy Chúa.

2. Tôi tiến về lều thánh cao sang
đến tận nhà Thiên Chúa,
cùng muôn tiếng reo mừng tán tạ,
giữa sóng người trẩy hội tung bưng.

Đ. Như nai rừng mong mỏi tìm về suối nước trong, hồn con cũng trông mong được gần Ngài, lạy Chúa.

3. Xin Ngài thương sai phái
ánh sáng và chân lý của Ngài,
để soi đường dẫn lối con đi
về núi thánh, lên đền Ngài ngự.

Đ. Như nai rừng mong mỏi tìm về suối nước trong, hồn con cũng trông mong được gần Ngài, lạy Chúa.

4. Con sẽ bước tới bàn thờ Thiên Chúa,
tới gặp Thiên Chúa, nguồn vui của lòng con.
Con gảy đàn dâng câu cảm tạ,
lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ.

Đ. Như nai rừng mong mỏi tìm về suối nước trong, hồn con cũng trông mong được gần Ngài, lạy Chúa.

Bài Đọc VI: Thánh Thư: Rm 6: 3-11

LỄ VỌNG PHỤC SINH 2026

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Rô-ma.

Thưa anh em, anh em không biết rằng : khi chúng ta được chìm vào nước thanh tẩy, để thuộc về Đức Ki-tô Giê-su, là chúng ta được chìm vào trong cái chết của Người sao ? Vì được chìm vào trong cái chết của Người, chúng ta đã cùng được mai táng với Người. Bởi thế, cũng như Người đã được sống lại từ cõi chết nhờ quyền năng vinh hiển của Chúa Cha, thì chúng ta cũng được sống một đời sống mới.

Thật vậy, vì chúng ta đã nên một với Đức Ki-tô nhờ được chết như Người đã chết, thì chúng ta cũng sẽ nên một với Người, nhờ được sống lại như Người đã sống lại. Chúng ta biết rằng : con người cũ nơi chúng ta đã bị đóng đinh vào thập giá với Đức Ki-tô, như vậy, con người do tội lỗi thống trị đã bị huỷ diệt, để chúng ta không còn làm nô lệ cho tội lỗi nữa.⁷ Quả thế, ai đã chết, thì thoát khỏi quyền của tội lỗi.

Nếu chúng ta đã cùng chết với Đức Ki-tô, chúng ta cũng sẽ cùng sống với Người : đó là niềm tin của chúng ta. Thật vậy, chúng ta biết rằng : một khi Đức Ki-tô đã sống lại từ cõi chết, thì không bao giờ Người chết nữa, cái chết chẳng còn quyền chi đối với Người. Người đã chết, là chết đối với tội lỗi, và một lần là đủ. Nay Người sống, là sống cho Thiên Chúa.¹¹ Anh em cũng vậy, hãy coi mình như đã chết đối với tội lỗi, nhưng nay lại sống cho Thiên Chúa, trong Đức Ki-tô Giê-su.

Đó là Lời Chúa

Đáp Ca: Tv 117: 1-2. 16ab-17. 22-23

Đ. Alleluia! Alleluia! Alleluia!

1. Hãy tạ ơn Chúa vì Chúa nhân từ,
muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương. Ít-ra-en hãy nói lên
rằng : muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương.

Đ. Alleluia! Alleluia! Alleluia!

2. Tay hữu Chúa đã ra oai thần lực,
tay hữu Chúa giơ cao. Tôi không phải chết, nhưng tôi sẽ sống,
để loan báo những công việc Chúa làm.

Đ. Alleluia! Alleluia! Alleluia!

3. Tảng đá thợ xây nhà loại bỏ
lại trở nên đá tảng góc tường. Đó chính là công trình của Chúa,
công trình kỳ diệu trước mắt chúng ta.

Đ. Alleluia! Alleluia! Alleluia!

Lời Nguyện Giáo dân Thánh Lễ Vọng Phục Sinh.

1“Đức Giêsu Kitô đã chiến thắng khải hoàn trong vinh quang bằng con đường vâng phục Thánh ý Chúa Cha”. Chúng ta cùng cầu xin Chúa cho Đức Giáo Hoàng Lê-Ô, các Giám Mục, Linh Mục, tu sĩ nam nữ, luôn được ánh sáng Phục Sinh chiếu tỏa, để các ngài trở nên những chứng tá sống động hầu loan báo Tin Mừng tình yêu cứu độ của Chúa cho muôn dân.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

2. Đức Kitô đã đi vào trong Vinh quang Thiên Chúa qua cuộc khổ nạn, và quyền lực sự dữ không còn làm gì được Ngài. Lạy Chúa, xin Chúa đổ tràn trên chúng con Thần Khí Chúa, để chúng con vượt thắng mọi cám dỗ ở đời này, hầu biết dẫn thân phục vụ Giáo Hội Chúa, mà không mong một chút lợi lộc nào nơi trần thế.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

3. ***Thiên thần bảo các phụ nữ: “Này các bà, các bà đừng sợ! Tôi biết các bà tìm Đức Giêsu, Đấng chịu đóng đinh”.*** Chúng ta cùng cầu xin cho những chứng nhân của sự thật và công lý, luôn biết can đảm bước đi trong bình an và chiến đấu đến cùng, để sự thật và công lý sớm được ngự trị trên mọi dân tộc.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

4. Thế giới hôm nay vẫn còn nhiều người chưa nhận biết ơn cứu độ của Đức Kitô. Chúng ta cùng cầu xin cho mỗi người trong cộng đoàn phụng vụ đêm nay, nhờ được ánh sáng Phục Sinh soi dẫn, xin cho mỗi người luôn có được đời sống của con cái sự sáng để trở nên khí cụ bình an cho thế giới hôm nay.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

5. Cậy vì lòng thương xót Chúa, xin cho các đấng linh hồn, các linh hồn thân yêu của chúng con, cùng những linh hồn mà chúng con cầu nguyện hôm nay, xin cho tất cả được an nghỉ đời đời trên Thiên Quốc.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

6. Nhờ Đức Trinh Nữ Maria, Thánh Cả Giuse và Các Thánh Tử vì Đạo nước Việt Nam chuyển cầu. Trong niềm hân hoan mừng Chúa Phục Sinh, mọi người hãy dâng lên Chúa những ý nguyện riêng tư của mình.

(Giữ Thinh Lặng 10 giây)

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa

THÁNH LỄ 7:30 PM

Lời Nguyện Giáo dân Thánh Lễ Vọng Phục Sinh.

1“Đức Giêsu Kitô đã chiến thắng khải hoàn trong vinh quang bằng con đường vắng phục Thánh ý Chúa Cha”. Chúng ta cùng cầu xin Chúa cho Đức Giáo Hoàng Lê-Ô, các Giám Mục, Linh Mục, tu sĩ nam nữ, luôn được ánh sáng Phục Sinh chiếu tỏa, để các ngài trở nên những chứng tá sống động hầu loan báo Tin Mừng tình yêu cứu độ của Chúa cho muôn dân.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

2. Đức Kitô đã đi vào trong Vinh quang Thiên Chúa qua cuộc khổ nạn, và quyền lực sự dữ không còn làm gì được Ngài. Lạy Chúa, xin Chúa đổ tràn trên chúng con Thần Khí Chúa, để chúng con vượt thắng mọi cám dỗ ở đời này, hầu biết dẫn thân phục vụ Giáo Hội Chúa, mà không mong một chút lợi lộc nào nơi trần thế.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

3. “ Người không còn đây nữa, nhưng đã trở dậy rồi”. Chúng ta cùng hiệp lời cầu xin Chúa cho các anh chị tân tòng, đã được ơn tái sinh nhờ bí tích Thánh Tẩy hôm nay, xin cho tất cả được ơn bền đỗ và trở nên những chứng nhân nhiệt thành, và hăng say chu toàn sứ mạng của một người con theo chân Chúa.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

4. Thế giới hôm nay vẫn còn nhiều người chưa nhận biết ơn cứu độ của Đức Kitô. Lạy Chúa, xin cho mọi thành phần trong Giáo xứ, luôn sống xứng đáng với đời sống của người Kitô hữu, để trở nên muối men Tin Mừng, hầu cho nhiều người sớm nhận ra Ôn Cứu Độ của Chúa. Xin Chúa nâng đỡ các anh chị tân tòng mới gia nhập gia đình Giáo xứ và Giáo hội hôm nay, xin cho tất cả được vững bước theo chân Chúa đến trọn đời.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

5. Cậy vì lòng thương xót Chúa, xin cho các đấng linh hồn, các linh hồn thân yêu của chúng con, cùng những linh hồn mà chúng con cầu nguyện hôm nay, xin cho tất cả được an nghỉ đời đời trên Thiên Quốc.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

6. Nhờ Đức Trinh Nữ Maria, Thánh Cả Giuse và Các Thánh Tử vì Đạo nước Việt Nam chuyển cầu. Trong niềm hân hoan mừng Chúa Phục Sinh. Mọi người hãy dâng lên Chúa những ý nguyện riêng tư của mình.

(Giữ Thánh Lặng 10 giây)

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

Phúc Âm Năm A: Mt 28, 1-10

"Ngài đã sống lại và sẽ đến xứ Galilêa".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Qua chiều ngày Sabbat, khi ngày thứ nhất trong tuần vừa tảng sáng, Maria Mađalêna và bà Maria khác đến thăm mồ. Bỗng chốc đất chuyển mạnh vì Thiên Thần Chúa từ trời xuống và đến lăn tảng đá ra, rồi ngồi lên trên đó. Mặt Người sáng như chớp và áo Người trắng như tuyết. Vì thế những lính canh khiếp đảm run sợ và hầu như chết. Nhưng Thiên Thần lên tiếng và bảo các người nữ rằng: "Các bà đừng sợ. Ta biết các bà tìm Chúa Giêsu, Người đã chịu đóng đinh. Người không có ở đây vì Người đã sống lại như lời Người đã nói. Các bà hãy đèn mà coi nơi đã đặt Người và đi ngay báo các môn đệ Người rằng: Người đã sống lại, và kìa Người đến xứ Galilêa trước các ông: Ở đó các ông sẽ gặp Người. Đây Ta đã báo trước cho các bà hay".

Hai bà vội ra khỏi mồ, vừa sợ lại vừa hớn hở vui mừng, chạy báo tin cho các môn đệ Người. Và này Chúa Giêsu đón gặp các bà, Người nói: "Chào các bà". Các bà liền lại gần ôm chân Người và phục lạy. Bấy giờ Chúa Giêsu bảo: "Các bà đừng sợ. Hãy đi báo tin cho các anh em Ta phải trở về Galilêa, rồi ở đó, họ sẽ gặp Ta".

Đó là lời Chúa.

Holy Saturday At the Easter Vigil in the Holy Night of Easter

Reading I : Genesis 1:1—2:2

In the beginning, when God created the heavens and the earth, the earth was a formless wasteland, and darkness covered the abyss, while a mighty wind swept over the waters.

Then God said, "Let there be light," and there was light. God saw how good the light was.

God then separated the light from the darkness.

God called the light "day," and the darkness he called "night." Thus evening came, and morning followed—the first day.

Then God said,

"Let there be a dome in the middle of the waters, to separate one body of water from the other."

And so it happened:

God made the dome,
and it separated the water above the dome from the water below it.
God called the dome "the sky."
Evening came, and morning followed—the second day.

Then God said,
"Let the water under the sky be gathered into a single basin,
so that the dry land may appear."
And so it happened:
the water under the sky was gathered into its basin,
and the dry land appeared.
God called the dry land "the earth, "
and the basin of the water he called "the sea."
God saw how good it was.

Then God said,
"Let the earth bring forth vegetation:
every kind of plant that bears seed
and every kind of fruit tree on earth
that bears fruit with its seed in it."
And so it happened:
the earth brought forth every kind of plant that bears seed
and every kind of fruit tree on earth
that bears fruit with its seed in it.
God saw how good it was.
Evening came, and morning followed—the third day.

Then God said:
"Let there be lights in the dome of the sky,
to separate day from night.
Let them mark the fixed times, the days and the years,
and serve as luminaries in the dome of the sky,
to shed light upon the earth."
And so it happened:
God made the two great lights,
the greater one to govern the day,
and the lesser one to govern the night;
and he made the stars.
God set them in the dome of the sky,
to shed light upon the earth,
to govern the day and the night,

and to separate the light from the darkness.
God saw how good it was.
Evening came, and morning followed—the fourth day.

Then God said,
"Let the water teem with an abundance of living creatures,
and on the earth let birds fly beneath the dome of the sky."
And so it happened:
God created the great sea monsters
and all kinds of swimming creatures with which the water teems,
and all kinds of winged birds.
God saw how good it was, and God blessed them, saying,
"Be fertile, multiply, and fill the water of the seas;
and let the birds multiply on the earth."
Evening came, and morning followed—the fifth day.

Then God said,
"Let the earth bring forth all kinds of living creatures:
cattle, creeping things, and wild animals of all kinds."
And so it happened:
God made all kinds of wild animals, all kinds of cattle,
and all kinds of creeping things of the earth.
God saw how good it was.
Then God said:
"Let us make man in our image, after our likeness.
Let them have dominion over the fish of the sea,
the birds of the air, and the cattle,
and over all the wild animals
and all the creatures that crawl on the ground."
God created man in his image;
in the image of God he created him;
male and female he created them.
God blessed them, saying:
"Be fertile and multiply;
fill the earth and subdue it.
Have dominion over the fish of the sea, the birds of the air,
and all the living things that move on the earth."
God also said:
"See, I give you every seed-bearing plant all over the earth
and every tree that has seed-bearing fruit on it to be your food;

and to all the animals of the land, all the birds of the air,
and all the living creatures that crawl on the ground,
I give all the green plants for food."
And so it happened.
God looked at everything he had made, and he found it very good.
Evening came, and morning followed—the sixth day.
Thus the heavens and the earth and all their array were completed.
Since on the seventh day God was finished
with the work he had been doing,
he rested on the seventh day from all the work he had undertaken.

Or

Genesis 1:1, 26-31a

In the beginning, when God created the heavens and the earth,
God said: "Let us make man in our image, after our likeness.
Let them have dominion over the fish of the sea,
the birds of the air, and the cattle,
and over all the wild animals
and all the creatures that crawl on the ground."
God created man in his image;
in the image of God he created him;
male and female he created them.
God blessed them, saying:
"Be fertile and multiply;
fill the earth and subdue it.
Have dominion over the fish of the sea, the birds of the air,
and all the living things that move on the earth."
God also said:
"See, I give you every seed-bearing plant all over the earth
and every tree that has seed-bearing fruit on it to be your food;
and to all the animals of the land, all the birds of the air,
and all the living creatures that crawl on the ground,
I give all the green plants for food."
And so it happened.
God looked at everything he had made, and found it very good.

Responsorial Psalm

Psalm 104:1-2, 5-6, 10, 12, 13-14, 24, 35

R. (30) Lord, send out your Spirit, and renew the face of the earth.

Bless the LORD, O my soul!

O LORD, my God, you are great indeed!

You are clothed with majesty and glory,
robed in light as with a cloak.

R. Lord, send out your Spirit, and renew the face of the earth.

You fixed the earth upon its foundation,
not to be moved forever;

with the ocean, as with a garment, you covered it;
above the mountains the waters stood.

R. Lord, send out your Spirit, and renew the face of the earth.

You send forth springs into the watercourses
that wind among the mountains.

Beside them the birds of heaven dwell;
from among the branches they send forth their song.

R. Lord, send out your Spirit, and renew the face of the earth.

You water the mountains from your palace;
the earth is replete with the fruit of your works.

You raise grass for the cattle,
and vegetation for man's use,
Producing bread from the earth.

R. Lord, send out your Spirit, and renew the face of the earth.

How manifold are your works, O LORD!

In wisdom you have wrought them all—
the earth is full of your creatures.

Bless the LORD, O my soul!

R. Lord, send out your Spirit, and renew the face of the earth.

or

Psalm 33:4-5, 6-7, 12-13, 20 and 22

R. (5b) The earth is full of the goodness of the Lord.

Upright is the word of the LORD,
and all his works are trustworthy.

He loves justice and right;
of the kindness of the LORD the earth is full.

R. The earth is full of the goodness of the Lord.

By the word of the LORD the heavens were made;
by the breath of his mouth all their host.

He gathers the waters of the sea as in a flask;
in cellars he confines the deep.

R. The earth is full of the goodness of the Lord.

Blessed the nation whose God is the LORD,
the people he has chosen for his own inheritance.
From heaven the LORD looks down;
he sees all mankind.

R. The earth is full of the goodness of the Lord.

Our soul waits for the LORD,
who is our help and our shield.
May your kindness, O LORD, be upon us
who have put our hope in you.

R. The earth is full of the goodness of the Lord.

Reading II

Genesis 22:1-18

God put Abraham to the test.

He called to him, "Abraham!"

"Here I am," he replied.

Then God said:

"Take your son Isaac, your only one, whom you love,
and go to the land of Moriah.

There you shall offer him up as a holocaust
on a height that I will point out to you."

Early the next morning Abraham saddled his donkey,
took with him his son Isaac and two of his servants as well,
and with the wood that he had cut for the holocaust,
set out for the place of which God had told him.

On the third day Abraham got sight of the place from afar.

Then he said to his servants:

"Both of you stay here with the donkey,
while the boy and I go on over yonder.

We will worship and then come back to you."

Thereupon Abraham took the wood for the holocaust
and laid it on his son Isaac's shoulders,
while he himself carried the fire and the knife.

As the two walked on together, Isaac spoke to his father Abraham:

"Father!" Isaac said.

"Yes, son," he replied.

Isaac continued, "Here are the fire and the wood,
but where is the sheep for the holocaust?"

"Son," Abraham answered,
"God himself will provide the sheep for the holocaust."
Then the two continued going forward.

When they came to the place of which God had told him,
Abraham built an altar there and arranged the wood on it.
Next he tied up his son Isaac,
and put him on top of the wood on the altar.
Then he reached out and took the knife to slaughter his son.
But the LORD's messenger called to him from heaven,
"Abraham, Abraham!"
"Here I am!" he answered.
"Do not lay your hand on the boy," said the messenger.
"Do not do the least thing to him.
I know now how devoted you are to God,
since you did not withhold from me your own beloved son."
As Abraham looked about,
he spied a ram caught by its horns in the thicket.
So he went and took the ram
and offered it up as a holocaust in place of his son.
Abraham named the site Yahweh-yireh;
hence people now say, "On the mountain the LORD will see."

Again the LORD's messenger called to Abraham from heaven and said:
"I swear by myself, declares the LORD,
that because you acted as you did
in not withholding from me your beloved son,
I will bless you abundantly
and make your descendants as countless
as the stars of the sky and the sands of the seashore;
your descendants shall take possession
of the gates of their enemies,
and in your descendants all the nations of the earth shall find blessing--
all this because you obeyed my command."

Or

Genesis 22:1-2, 9a, 10-13, 15-18

God put Abraham to the test.
He called to him, "Abraham!"
"Here I am, " he replied.

Then God said:

"Take your son Isaac, your only one, whom you love,
and go to the land of Moriah.

There you shall offer him up as a holocaust
on a height that I will point out to you."

When they came to the place of which God had told him,
Abraham built an altar there and arranged the wood on it.
Then he reached out and took the knife to slaughter his son.

But the LORD's messenger called to him from heaven,
"Abraham, Abraham!"

"Here I am," he answered.

"Do not lay your hand on the boy," said the messenger.

"Do not do the least thing to him.

I know now how devoted you are to God,
since you did not withhold from me your own beloved son."

As Abraham looked about,
he spied a ram caught by its horns in the thicket.
So he went and took the ram
and offered it up as a holocaust in place of his son.

Again the LORD's messenger called to Abraham from heaven and said:

"I swear by myself, declares the LORD,
that because you acted as you did
in not withholding from me your beloved son,
I will bless you abundantly
and make your descendants as countless
as the stars of the sky and the sands of the seashore;
your descendants shall take possession
of the gates of their enemies,
and in your descendants all the nations of the earth shall find blessing--
all this because you obeyed my command."

Responsorial Psalm

Psalm 16:5, 8, 9-10, 11

R. (1) You are my inheritance, O Lord.

O LORD, my allotted portion and my cup,
you it is who hold fast my lot.

I set the LORD ever before me;

with him at my right hand I shall not be disturbed.

R. You are my inheritance, O Lord.

Therefore my heart is glad and my soul rejoices,
my body, too, abides in confidence;
because you will not abandon my soul to the netherworld,
nor will you suffer your faithful one to undergo corruption.

R. You are my inheritance, O Lord.

You will show me the path to life,
fullness of joys in your presence,
the delights at your right hand forever.

R. You are my inheritance, O Lord.

Reading III

Exodus 14:15—15:1

The LORD said to Moses, "Why are you crying out to me?
Tell the Israelites to go forward.
And you, lift up your staff and, with hand outstretched over the sea,
split the sea in two,
that the Israelites may pass through it on dry land.
But I will make the Egyptians so obstinate
that they will go in after them.
Then I will receive glory through Pharaoh and all his army,
his chariots and charioteers.
The Egyptians shall know that I am the LORD,
when I receive glory through Pharaoh
and his chariots and charioteers."

The angel of God, who had been leading Israel's camp,
now moved and went around behind them.
The column of cloud also, leaving the front,
took up its place behind them,
so that it came between the camp of the Egyptians
and that of Israel.
But the cloud now became dark, and thus the night passed
without the rival camps coming any closer together
all night long.
Then Moses stretched out his hand over the sea,
and the LORD swept the sea
with a strong east wind throughout the night
and so turned it into dry land.
When the water was thus divided,

the Israelites marched into the midst of the sea on dry land,
with the water like a wall to their right and to their left.

The Egyptians followed in pursuit;
all Pharaoh's horses and chariots and charioteers went after them
right into the midst of the sea.

In the night watch just before dawn
the LORD cast through the column of the fiery cloud
upon the Egyptian force a glance that threw it into a panic;
and he so clogged their chariot wheels
that they could hardly drive.

With that the Egyptians sounded the retreat before Israel,
because the LORD was fighting for them against the Egyptians.

Then the LORD told Moses, "Stretch out your hand over the sea,
that the water may flow back upon the Egyptians,
upon their chariots and their charioteers."

So Moses stretched out his hand over the sea,
and at dawn the sea flowed back to its normal depth.

The Egyptians were fleeing head on toward the sea,
when the LORD hurled them into its midst.

As the water flowed back,
it covered the chariots and the charioteers of Pharaoh's whole army
which had followed the Israelites into the sea.

Not a single one of them escaped.

But the Israelites had marched on dry land
through the midst of the sea,
with the water like a wall to their right and to their left.

Thus the LORD saved Israel on that day
from the power of the Egyptians.

When Israel saw the Egyptians lying dead on the seashore
and beheld the great power that the LORD
had shown against the Egyptians,
they feared the LORD and believed in him and in his servant Moses.

Then Moses and the Israelites sang this song to the LORD:
I will sing to the LORD, for he is gloriously triumphant;
horse and chariot he has cast into the sea.

The Word of the Lord.

Responsorial Psalm: Exodus 15:1-2, 3-4, 5-6, 17-18

R. (1b) Let us sing to the Lord; he has covered himself in glory.

I will sing to the LORD, for he is gloriously triumphant;
horse and chariot he has cast into the sea.

My strength and my courage is the LORD,
and he has been my savior.

He is my God, I praise him;
the God of my father, I extol him.

R. Let us sing to the Lord; he has covered himself in glory.

The LORD is a warrior,
LORD is his name!

Pharaoh's chariots and army he hurled into the sea;
the elite of his officers were submerged in the Red Sea.

R. Let us sing to the Lord; he has covered himself in glory.

The flood waters covered them,
they sank into the depths like a stone.

Your right hand, O LORD, magnificent in power,
your right hand, O LORD, has shattered the enemy.

R. Let us sing to the Lord; he has covered himself in glory.

You brought in the people you redeemed
and planted them on the mountain of your inheritance
the place where you made your seat, O LORD,
the sanctuary, LORD, which your hands established.
The LORD shall reign forever and ever.

R. Let us sing to the Lord; he has covered himself in glory.

Reading V: Isaiah 55:1-11

Thus says the LORD:

All you who are thirsty,
come to the water!

You who have no money,
come, receive grain and eat;
come, without paying and without cost,
drink wine and milk!

Why spend your money for what is not bread,
your wages for what fails to satisfy?

Heed me, and you shall eat well,
you shall delight in rich fare.

Come to me heedfully,

listen, that you may have life.
I will renew with you the everlasting covenant,
the benefits assured to David.
As I made him a witness to the peoples,
a leader and commander of nations,
so shall you summon a nation you knew not,
and nations that knew you not shall run to you,
because of the LORD, your God,
the Holy One of Israel, who has glorified you.

Seek the LORD while he may be found,
call him while he is near.
Let the scoundrel forsake his way,
and the wicked man his thoughts;
let him turn to the LORD for mercy;
to our God, who is generous in forgiving.
For my thoughts are not your thoughts,
nor are your ways my ways, says the LORD.
As high as the heavens are above the earth,
so high are my ways above your ways
and my thoughts above your thoughts.

For just as from the heavens
the rain and snow come down
and do not return there
till they have watered the earth,
making it fertile and fruitful,
giving seed to the one who sows
and bread to the one who eats,
so shall my word be
that goes forth from my mouth;
my word shall not return to me void,
but shall do my will,
achieving the end for which I sent it.

The Word of the Lord.

Responsorial Psalm: Isaiah 12:2-3, 4, 5-6

R. (3) You will draw water joyfully from the springs of salvation.
God indeed is my savior;
I am confident and unafraid.

My strength and my courage is the LORD,
and he has been my savior.

With joy you will draw water
at the fountain of salvation.

R. You will draw water joyfully from the springs of salvation.

Give thanks to the LORD, acclaim his name;
among the nations make known his deeds,
proclaim how exalted is his name.

R. You will draw water joyfully from the springs of salvation.

Sing praise to the LORD for his glorious achievement;
let this be known throughout all the earth.

Shout with exultation, O city of Zion,
for great in your midst

is the Holy One of Israel!

R. You will draw water joyfully from the springs of salvation.

Reading VII: Ezekiel 36:16-17a, 18-28

The word of the LORD came to me, saying:

Son of man, when the house of Israel lived in their land,
they defiled it by their conduct and deeds.

Therefore I poured out my fury upon them
because of the blood that they poured out on the ground,
and because they defiled it with idols.

I scattered them among the nations,
dispersing them over foreign lands;
according to their conduct and deeds I judged them.

But when they came among the nations wherever they came,
they served to profane my holy name,

because it was said of them: "These are the people of the LORD,
yet they had to leave their land."

So I have relented because of my holy name
which the house of Israel profaned
among the nations where they came.

Therefore say to the house of Israel: Thus says the Lord GOD:

Not for your sakes do I act, house of Israel,
but for the sake of my holy name,

which you profaned among the nations to which you came.

I will prove the holiness of my great name, profaned among the nations,
in whose midst you have profaned it.

Thus the nations shall know that I am the LORD, says the Lord GOD,
when in their sight I prove my holiness through you.

For I will take you away from among the nations,
gather you from all the foreign lands,
and bring you back to your own land.

I will sprinkle clean water upon you
to cleanse you from all your impurities,
and from all your idols I will cleanse you.

I will give you a new heart and place a new spirit within you,
taking from your bodies your stony hearts
and giving you natural hearts.

I will put my spirit within you and make you live by my statutes,
careful to observe my decrees.

You shall live in the land I gave your fathers;
you shall be my people, and I will be your God.

The Word of the Lord.

Responsorial Psalm: Psalm 42:3, 5; 43:3, 4

When baptism is celebrated.

R. (42:2) Like a deer that longs for running streams, my soul longs for you, my God.

Athirst is my soul for God, the living God.

When shall I go and behold the face of God?

R. Like a deer that longs for running streams, my soul longs for you, my God.

I went with the throng
and led them in procession to the house of God,
Amid loud cries of joy and thanksgiving,
with the multitude keeping festival.

R. Like a deer that longs for running streams, my soul longs for you, my God.

Send forth your light and your fidelity;
they shall lead me on

And bring me to your holy mountain,
to your dwelling-place.

R. Like a deer that longs for running streams, my soul longs for you, my God.

Then will I go in to the altar of God,

the God of my gladness and joy;

then will I give you thanks upon the harp,

O God, my God!

R. Like a deer that longs for running streams, my soul longs for you, my God.

Epistle: Romans 6:3-11

Brothers and sisters: Are you unaware that we who were baptized into Christ Jesus were baptized into his death?

We were indeed buried with him through baptism into death, so that, just as Christ was raised from the dead by the glory of the Father, we too might live in newness of life.

For if we have grown into union with him through a death like his, we shall also be united with him in the resurrection.

We know that our old self was crucified with him, so that our sinful body might be done away with, that we might no longer be in slavery to sin.

For a dead person has been absolved from sin.

If, then, we have died with Christ, we believe that we shall also live with him.

We know that Christ, raised from the dead, dies no more; death no longer has power over him.

As to his death, he died to sin once and for all; as to his life, he lives for God.

Consequently, you too must think of yourselves as being dead to sin and living for God in Christ Jesus.

The Gospel of the Lord.

Responsorial Psalm: Psalm 118:1-2, 16-17, 22-23

R. Alleluia, alleluia, alleluia.

Give thanks to the LORD, for he is good, for his mercy endures forever.

Let the house of Israel say,
“His mercy endures forever.”

R. Alleluia, alleluia, alleluia.

The right hand of the LORD has struck with power; the right hand of the LORD is exalted.

I shall not die, but live, and declare the works of the LORD.

R. Alleluia, alleluia, alleluia.

The stone the builders rejected

has become the cornerstone.
By the LORD has this been done;
it is wonderful in our eyes.
R. Alleluia, alleluia, alleluia.

Gospel: Matthew 28:1-10

After the sabbath, as the first day of the week was dawning, Mary Magdalene and the other Mary came to see the tomb.

And behold, there was a great earthquake; for an angel of the Lord descended from heaven, approached, rolled back the stone, and sat upon it.

His appearance was like lightning and his clothing was white as snow.

The guards were shaken with fear of him and became like dead men.

Then the angel said to the women in reply, "Do not be afraid!

I know that you are seeking Jesus the crucified.

He is not here, for he has been raised just as he said.

Come and see the place where he lay.

Then go quickly and tell his disciples,

'He has been raised from the dead,

and he is going before you to Galilee;

there you will see him.'

Behold, I have told you."

Then they went away quickly from the tomb,

fearful yet overjoyed,

and ran to announce this to his disciples.

And behold, Jesus met them on their way and greeted them.

They approached, embraced his feet, and did him homage.

Then Jesus said to them, "Do not be afraid.

Go tell my brothers to go to Galilee, and there they will see me."

The Gospel of the Lord